

[Hans Thyge Jacobsen.]

nye Refusionsordnings System —, at de vilde kunne indse, at en Undladen af at iværksætte Arbejderne ikke vilde give dem den for en umiddelbar Betragtning tilsyneladende Besparelse. Ja, det kan ikke siges mildere, men heller ikke klarere, at de Kommuner, der her har henvendt sig til den højtærede Socialminister om denne Ændring, befinder sig i en Vildfarelse.

Hvad selve Lovforslagets Hovedsag angaar, maa jeg sige, at jeg tvivler stærkt paa, om hele denne Linie, der her lægges an, blot antydningvis vil komme til at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse.

Endelig maa jeg spørge: Bliver Arbejdsløshedslovens § 31 i den fortræffelige Socialreform da ikke brugt? Og hvis den ikke bliver brugt, hvis vort Lands Kommuner altsaa ikke iværksætter saadanne Nødhjælpsarbejder, som Socialreformen nu havde afstukket Grænserne for, hvorfor bliver den saa ikke brugt? Vi har jo i Socialreformens Afsnit om Arbejdsløshedsforsikring faaet klare og tydelige Bestemmelser om Nødhjælpsarbejders Udførelse og om det Tilskud, som Kommunerne kan faa fra Arbejdsløshedsfonden til Arbejdslønnen, og jeg forstod, at da man havde skabt dette Lovværk, endte man med at sige, at alt var saare godt. Jeg spørger altsaa: Har man taget fejl her, eller er her et Punkt, hvor man virkelig ikke har faaet Socialreformen gjort fortræffelig? Eller, hvis Reformen ogsaa her er fortræffelig, hvorfor bruger man saa ikke denne Adgang?

Vi er naturligvis villige til at medvirke til en Udvalgsbehandling af dette Lovforslags saglige Indhold; men det er min oprigtige Mening, at den saglige Realitet ikke er af mindste Betydning. Naar jeg ser paa den minimale Betydning, som det her foreslaaede kan faa for Kommunernes Økonomi — jeg understreger: den rent minimale Betydning; thi det er, som alt sagt, Kommunerne selv, der skal betale i alle Tilfælde —, saa opvækkes jo ganske uvilkaarligt det Spørgsmaal: Hvad er det, som i Virkeligheden foregaar her? Og saa indfinder Svaret sig sammen med Spørgsmaalet: det er den højtærede Socialminister, som paabegynder Tilbagetog.

Som den kloge Taktiker, den højtærede Socialminister er, gør han det naturligvis umærkeligt. Han ved, at det værste, der kan ske under et Tilbagetog, er, at der opstaar Panik. Derfor paabegyndes Tilbagetog paa denne antydningvis Maade. Det er ganske øjensynligt, at der knytter sig en betydelig politisk Interesse til det,

som her foregaar. Der er ingen Tvivl om, at ved dette Lovforslags Fremsettelse staa vi over for en Reaktion fra den højtærede Socialministers Side, over for de Nødskrig, som fylder Luften fra de af Socialreformens økonomiske Virkninger saa haardt ramte Kommuner. Ministeren omtaler i Bemærkningerne, at der fra mange Sider er rettet Henvendelser til ham i afvigte Halvaar om at træffe en Ændring med det Hovedformaal for Øje, som dette Lovforslag har. Jeg skulde meget ønske, at vi fik fyldestgørende Kundskaber om, hvad disse Henvendelser, som efter Bemærkningerne navnlig er kommet fra kommunale Sider, yderligere gaar ud paa, men det er den højtærede Minister sikkert ikke tilbøjelig til at oplyse om lige med det samme. Derimod er der jo rettet Henvendelser fra mangfoldige Kommuner i vort Land, ikke til Socialministeren eller Ministeriet, men til Offentligheden. Den første Henvendelse kom jo i Foraaret, da vi i en lang, lang Række af vort Lands Kommuner saa en sprængvis Forhøjelse af Skatteudskrivningsprocenterne op til formidable Højder, som ingen egentlig har tænkt sig mulige. Dernæst begyndte de socialdemokratiske Aviser rundt om i Landet at ane Uraad. Et typisk Eksempel er „Lolland-Falster Socialdemokrat“, som den 9. Marts skrev en opsigtvækkende Artikel om, at Socialreformens økonomiske Virkninger ikke kunde bæres af Kommunerne. Bladet gjorde opmærksom paa, at siden Oktober, da Socialreformen traadte i Kraft, har Nakskov haft ca. 600 Tilflyttere fra Landet, hovedsagelig kommende fra vestlollandske Landsogne. Nykøbing F. har i samme Tidsrum haft over 1 000, Horsens efter Sigende 2 000, Aalborg mellem 3 000 og 4 000 og saa fremdeles. Jeg gør den højtærede Minister opmærksom paa, at det er „Social-Demokraten“ i Lolland-Falster, jeg citerer; Redaktøren ender med at erklære, at det nuværende Forhold maa hurtigt ændres. Ovre i Jylland har vi jo med den allerstørste Interesse lagt Mærke til en Henvendelse til Offentligheden, der fremkom som Følge af, at de tre socialdemokratiske Borgmestre for de tre store socialdemokratiske Kommuner i Jylland, Aarhus, Horsens og Esbjerg, altsaa de Herrer H. P. Christensen, Axel Sørensen og Mortensen, indbød til et Møde i Horsens, hvortil adskillige jyske Kommunalbestyrelser sendte Repræsentanter for deres Forsørgelsesvæsen. Fra dette Møde udsendtes en Resolution, hvoraf det tydeligt og klart fremgaar, at man i de paagældende Kommuner, ikke mindst i disse